

(ako pokušaš opisati had vrtloga koji te usisava)

kome da pišem pjesmu

crnom kamenu u potoku zaborava
glogovom koplju što se u srcu rascvjetava

vrhovnom komandantu oblaka
koji se iz nozdrva isparavaju

zbunjenoj gomili očevidaca
gluhih i slijepih
nijemih nadasve

šarenim lažama sretnog ne/postojanja
nenadanogorkom snu iz djetinjstva

tananoj niti koja nas veže
debelobolnom istinom svoje nevidljivosti

kome da pišem pjesmu

posjetiocima uličnog bordela
razvratnim bogaljima
tužnim pasijim očima

unizvijerenoj čeljadi kraj ugašenog ognjišta

kome
dok se rasplamsava diogenova svijeća

kome pjesmu
dok nas vrtloga had usisava

STRAH KORIJENJA

u korijenu drveta života

legu se otrovni leptirici
amblemi kupleraja

kad drvo ispljune Mjesec
otvaraju se čahure pamučne
iskrila jato krilima od praha

i Drvo svojom razgranatom rukom
počeše zasvrbljeno mjesto
(listovima provučenim kroz svileni želudac
leptira)

mjesec umre u dalekoj nepoznatoj šumi
prenoseći zarazu svojim raspolučenim okom
u nevine krošnje

ujutro se kupleraj zatvara
Drvo masira razgoličeno korijenje
orošenim svilenim haljinama

otrovni leptirici se skrivaju
od mjesječevog brata
plaćuci za krilima zaboravljenih u letu

krošnja se od bola grli sa korijenjem
povraćajući suhi leptirov prah
sažima drvo života u začahuren san

ispljunut iz bolesne noći

OGLED

(pod staklenim zvonom neba)

ti
što počivaš na bodlji kupine
zrnce prašine
kapljica krvi na orlovom kljunu

na prijestolu si
kupine prijesto
dah orlovo srca razvodnjeno - crven

ti koje nisi ti

prizivam te da ti poklonim ime
dodi i odaberi
treba dočarati ništavilo radanja

ako te zovem imenom
gluho si (gluho doba)

kažnjeno zasluženom kaznom
truneš u mojim tamnicama

krokodilsko tijelo u orlovoj sjenci
sklupčavaš
mogu li nas strahovi zbliziti

PRELOMNI TRENUTAK

moj djed je izmislio motiku
tvoj kašiku

otac mi je izmislio stado
tvoj čakiju i razanj

moji uzrok
tvoji posljedica
moji kokošinjac
tvoji orla

moji vrat
tvoji uže

šta ja
šta ti

ja debljam vrat
ti tanjiše uže
kokoškama lijepim krila
koja si orlu potkresao

kako bi bilo da pobrkamo uzroke
kako bi izgledalo da pobrkamo posljedice

od čega bi tvoj otac izmislio stado
od čega bi moj otac izmislio, čakiju i razanj

da li bi tvoj djed prekovao kašiku u motiku
nije li je previše izlazio nisi li je previše
izlazio

da li bi moj dido od motike kašiku
ON stari zemljojedac

nisam li ja mnogo zatupio
nisi li je mnogo izlazio

nije li nam se pjesma izlivala
nije li nam se riječ zatupila

OTKRIĆE

(fragmenti)

Moji su sretni trenuci:
- trenutak nadahnuća
- trenutak preispisivanja
i trenutak u kojem sam otkrila da riječi,
kao što su imena,
ne dobivaju ništa atributima,
i koji bih nazvala nadahnutim i dalekosežnim,
a svakako prijelomnim trenutkom
svog stvaralaštva.

Zakon je odavno otkriven štamparskom greškom
tituliran posljednji veliki pjesnik stoljeca,
greškom,
u službi sabranih omaški
djela psihoanalitičara,
ili avangardnog djela,
tumačen neboljelim riječima,
semantemima nadrealističke slike
kao odušak jednoj nastranosti,
na jednoj strani.
Na jednoj razini.
U tiskarskom slogu dolazi,
pomicanjem vrijednosti,
kao izraz:
-toliko i toliko honoriranih redaka više.-

Na terenu idućeg retka
daktilograf art. 246 (toz), plave boje,
briše pogreške u kucanju.
Jednako prikladno,
plastičnom metlicom na vrhu,
mete krletku hrčka.
Inače, hrčkove su stope šare neuhvatljivosti-
slika, gotovo, pjesničke upornosti
dok prodire i zakopava se
u najzakucastiji dio kauca.
Govnašca tog hrčka,
pred mojom daktilografskom amaterskom alatkom,
su veličine u boji ova dva, zajedno otisnuta, zarezta,

● Ali nakon toliko puta ponovljenog
čitanja,
smirena svojim dobrim glasom,
osjećam se nesposobnom
izbaciti i jedan izraz.

Cijelo vrijeme
žudim da mi je sve to vrijeme
gdje se ima vremena
početi skromno,
početi na vrijeme
za biografe, kasnije,
vrijedan je pažnje
svaki čas od tog trenutka
papir kao što je ovaj,
ili još neuspjeliji,
postaje svjedočanstvo
trenutka između
korigirane umjetnosti
i packavih dječijih rukopisa.

● Istim piscem možemo nazvati
različite faze
u razvoju samosvojnosti
njegova stila.

NIJEČINA EVOLUCIJA

-neću se više prepisivati

prije čaja od kamilice
stolice i
red niže
nogu
u kadru s istom stolicom
otvaram mašinu i
dokazujem NEVI-MOST,
a nevinost vešu u slučaju
viška papira
pokazujem samo nezadovoljstvo-
baš se neću više prepisivati:

-neću se više pripisivati

poslije čaja od kamilice
stolice
i red niže
oprano veša

u sljedećem kadru
popravljam pjesmu i
pokazujem zanimanje za imanje
i manje za ZEMLJOPIS
u kojem se čitava pročitam NA-
stranici s najviše izgubljenih koraka
neću se više pripisivati.

-neću se više zapisivati

uz čaj od kamilice
stolicu
i red više
namrvljeni stol
izvan kadra
čitam jutarnju štampu iz zemlje i sinoc svijeta
i dokazujem svoj interes za faktografiju
pokraj hrpe neizglednog rublja
i novog bunta EXTRA-POST-a nocu
neću kucanjem dizati galamu-
neću se više zapisivati!

-neću se više dopisivati

poslije čaja od kamilice ili sjeza
stolice ili stola
red niže ili više
prepisane ili pripisane pjesme
u kadru ili izvan kadra
otvorene ili zatvorene mašine
pokazujem i dokazujem pa popravljam i perem
u jednom slučaju NEVU
u drugom slučaju svoje nezadovoljstvo
lijepim preko marke poštom potom preko
štampe neću se više dopisivati!

MOLBA

Dovoljno je da me vide
kako sjedim za stolom i pišem;
sestra odgoda pitanje
koje ne mogu zato navesti,
majka nema vremena, i bez pitanja,
to radi umjesto mene.
Otac u to vrijeme nije kod kuće.
Baka ne razumije da to neće biti na televiziji.

Ja molim da mi i ovaj put,
i ovako,
oprote.